

عنوان مقاله:

تحلیلی بر موقعیت مرکزی شهرهای مرکز استانی ایران با تاکید بر ارتباطات جاده ای و هوایی با استفاده از نرم افزار Gephi

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 8، شماره 30 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رحیم بردی آنامراندژاد - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

عیسی آنامراندژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی نرم افزار دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

توسعه زیرساخت های حمل و نقل به دلیل دسترسی به بازار و کاهش هزینه های حمل و نقل؛ باعث افزایش بهره وری، رقابت و فعالیت های تجاری می گردد. این مقاله با هدف بررسی و ارزیابی موقعیت مرکزی ۳۱ شهر مرکز استانی ایران در زمینه ارتباطات جاده ای و خطوط هوایی و براساس آمارهای سال ۱۳۹۴ صورت گرفته است تا از این طریق بتوان موقعیت بین راهی هر یک از این شهرها را تعیین نمود. در این راستا، با استخراج آمار مربوط به تعداد و طول مسیرهای جاده ای و هوایی کشور، موقعیت و جایگاه مراکز استان ها بدست آمد. روش تحقیق از نوع توصیفی- تحلیلی است و شیوه استخراج داده ها به روش اسنادی است. نتایج حاکی از آن است که تفاوت زیادی بین امتیازاتی که شهرهای مرکز استانی کشور در زمینه خطوط جاده ای و هوایی کسب کرده اند، وجود دارد. به طوری که در زمینه خطوط جاده ای، شهر همدان با ۲۹۳٪ امتیاز بهترین وضعیت مرکزی را کسب نموده و شهر ارومیه با صفر و بجنورد با ۰۰۱٪ امتیاز بدترین حالت را به خود اختصاص داده اند. در کسب این امتیازات، موقعیت جغرافیایی مانند فقدان شهر دیگر در اطراف این شهرها و یا ارتباط مستقیم شهرهای همسایه بایکدیگر موثر بوده است. از منظر کلاس های مازولاریتی، ۳۱ شهر مرکز استانی ایران در ۴ کلاس در زمینه خطوط جاده ای طبقه بندی شدند. در کلاس بنفش شهر همدان، در کلاس سبز شهر سمنان، در کلاس قرمز شهر خرم آباد و در کلاس آبی شهر کرمان به عنوان شهر مرکزی شناخته شد. در زمینه خطوط هوایی، شهرهای تهران و مشهد موقعیت مرکزی ممتازی دارند و دیگر شهرها با اختلاف زیاد در رتبه های بعدی قرار گرفته اند. در این مقاله، برخی ویژگی ها و قابلیت های نرم افزار Gephi معرفی شده است.

کلمات کلیدی:

خطوط جاده ای و هوایی، نرم افزار Gephi، موقعیت مرکزی، شهرهای مرکز استانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909824>

